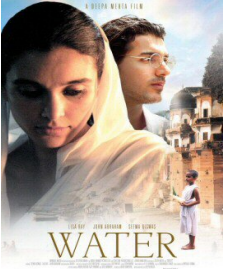

0000 000000000000 '00000000'

உலக அளவில் சில தினங்கள் கவனத்தலைப் பெறுகின்றன. உதாரணமாக நண்பர்கள் தினம், காதலர்கள் தினம், அன்னையர் தினம் என்று அடக்கிக்கொண்டே போகலாம். சில விழிப்புணர்வு தினங்களும் கவனிப்பாரின்றி நம் மகைக் கடந்து செல்கின்றன. அவற்றில் மாற்றுத் திறநாளிகள் தினம் (Dec 4), குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் தினம் (Jun 12), உலக எயிட்ஸ் தினம் (Dec 1) என்று பல முக்கியமான தினங்களைச் சொல்லலாம். "ஜூன் 23 - சர்வதேச விதவகைகள் தினம்" என்று ஐநா அறிவித்துள்ளது. கமைப்பெண்களின் உணர்வுகள் நசுக்கப்படும் சமுதாயம் நம் முடையது. கணவனை இழந்த பெண்கள் தனக்குத் தெரிந்த ஆணுடன் பொது இடத்தில் பசே நரேந்தால் அவள் மீது சமீகத்தின் சந்தகேப் பார்வை விழுகிறது. சாதாரணமாகப் பசேனாலும் கள்ளத் தொடர்பாகத் தான பாரக்கிறது.

"காதுக்குத்து, குலதெய்வ வழிபாடு, நரேத்திக்கடன்" போன்ற தெய்வ காரியங்களுக்கு குழந்தையின் தலையை மழிப்பது வழக்கம். குழந்தையைக் குதுகலப்படுத்த நாலு வரி பாடல் உண்டு.

"மொட்ட பாப்பாத்தி
ரொட்டி சூட்டாளாம்...
எண்ணை பத்தலையாம்
கடகைக்கு போனாளாம்....

காசு பத் தலையாம்
என்ன பண்ணாலாம்?"

.....

'கட காறன பாத் து கண்ணபிச்சாளாம்...'

பெரியவர்கள் சிரித்து, குழந்தையையும் சிரமப்படுத்து சிரிக்கவகைக்க இந்தப் பாடலை பலமுறை நான் கேட்டதுண்டு. இங்கு கட்சை வரி காட்சிப் படுத்துப் படிமம் வாழ்க்கையை இழந்தவள் மீ தான தரக்கூறவைவான பகடி.

தீ பா மதே தா இயக்கிய "வாட்டர்" திரைப்படம் சமீகத்தால் விதவகைகள் எவ்வாறு இந்தியாவில் புறக்கணிக்கப் பட்டார்கள் என்பதை விவாதிக்கும் முக்கியமான படம். பல லட்ச ரூபாய் பொருட் செலவில் கங்கைக் கரையில் தொடங்கிய படப்பிடிப்பு, சில மத அமைப்புகளின் எதிர்ப்பால் மலேயம் தொடர் முடியாமல் முடங்கியுள்ளது. நட்டப்பட்டது நாடா திரும்பிய தீ பா மதே தாவின் தொடர் முயற்சியால், ரகசியமாக இலங்கையில் படப்பிடிப்பை துவங்கி 2005-ல் வெளிவந்து கனடா நாட்டின் சார்பில் ஆஸ்கார் விருதுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட படம்.

"A widow should be long suffering until death, self-restrained and chaste. A virtuous woman who remains chaste when her husband has died goes to heaven. A woman who is unfaithful to her husband is reborn in the womb of a jackal." From the Laws of Manu, Chapter 5 Verse 156-161, Dharamshastras என்ற மனுசாஸ்திர வரிகளுடன் படம் துவங்குகிறது.

கங்கைக் கரையினில் 1930-களில் அழைந்த கதைகளாம். சூய்யா என்ற 7 வயதுச் சிறுமி மணப்பெண் கோலத்தில் அலங்கரிக்கப் பட்டு மாட்டு வண்டியில் அழைத்து செல்லப்படுகிறாள். கரும்பை சுவைக்கும் அவளின் மீது ஒரு மனிதனின் பாதம் படுகிறது. கரும்பின் ஒரு முனையால் எரிச்சலுடன் பாதத்தை தட்டிவிடுகிறாள். அது அவளுடைய இறந்த கணவனின் பாதம் என்று திரியாத வயது. சில நொடிகளில் மறையும் காட்சி என்றாலும் (பிணத்தின் கால், கரும்பு, சுவைக்கும் பெண்) அற்புதமான மறமைக்கக் குறியீடு.

அக்கரையில் பிணங்கள் எரிய படகில் பயணம் ஆகிறார்கள். தங்கிக் கொண்டிருக்கும் சூய்யாவதை தட்டி எழுப்பி அலங்காரத்தைக் கலகைக்கிறார்கள். தலை மழிக்கப் பட்டு விதவகைகள் காப்பகத்தில் திணிக்கப் படுகிறாள். கதவு இழுத்து அடக்கப் படுகிறது. அன்றிலிருந்து சிறுமியின் சந்தோஷங்களும் மறக்கப் படுகிறது.

Written by - கிருஷ்ணபிரபு -

Tuesday, 28 June 2011 14:24 - Last Updated Tuesday, 28 June 2011 14:40

மதுமிதா என்ற கிழவியின் கட்டுப்பாட்டில் விடுதி இயங்குகிறது. அவளின் முன்பு சூய்யா நிறுத்தப்படுகிறாள். அவளிடமிருந்து தப்பித்து ஓட நினைத்த சிறுமி விடுதியைப் புரட்டிப் போடுகிறாள். ஓடிக் கலத்தை சகூந்தலா என்ற நடுத்தர வயததைத் தொடர் விதவையிடம் தஞ்சம் அடக்கிறாள். சந்தனம் அரகைகும் அவள் சூய்யாவின் தலையில் குளிர்ச்சி ஏற்படத் தடவுகிறாள்.

கல்யாணி என்ற இளம் விதவையுடன் மலேமும் பல கிழவிகள் சாகும் வர அந்த விடுதியில் வாழ்ந்தாக வணேடிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறார்கள். காலு என்ற நாயுடனும் கிருஷ்ண வழிபாட்டிலும் பகலகைக் கடத்தும் கல்யாணி, இரவில் விபச்சாரத்தில் திணிக்கப்படுகிறாள். அவள் தான் விடுதியின் வாடகைக்கும், ஒரு வலை உணவகும் மலதனம். குலாபி என்ற திருநங்கை மலம் வாடிக் கையாளர்களை வளத்தைப் போடுகிறாள் மதுமிதா. சகூந்தலாவும் தீவிரபக்தி உடையவள். நடுத்தர வயதகைக் கடந்தவள். தனது சந்தகேங்களை மந்திரம் ஒதும் ப்ரோகிதரிடம் கட்டுத் திரிந்துகொள்வாள்.

கூர்ஜி விதவகைகள் தங்களுடைய வாழ்க்கையை எப்படி அமைத்துக் கொள்ளலாம்?

"இறந்த கணவனுடன் உடன்கட்டை ஏறலாம் அல்லது ஆசகைகளை துறந்துவிட்டு வாழலாம் அல்லது குடும்பம் சம்மதிக் குமனில் இறந்தவனுடைய சகோதரனை மணந்துகொண்டு வாழலாம்" என்று மனதுரம் கற்றுக்கிறது. ஆனால் விதவகைகள் சூந்திரமாக வாழலாம் என்று இப்போது சட்டம் இயற்றி இருக்கிறார்கள்.

"அப்படியெனில் அந்த சட்டத்தைப் பற்றி எங்களுக்கு ஏன் யாரும் தெரியப்படுத்தவில்லை?" என்று அப்பாவித்தனமாக சகூந்தலா கேட்கிறாள்.

எங்களுக்குப் பயன்படாத சட்டத்தை நாங்கள் ஏன் கவனிக்கப் போகிறோம் என்ற கூர்ஜியின் வார்த்தையை விக்கித்து கேட்கிறாள் சகூந்தலா.

கல்கத்தாவில் வக்கீல் படிப்பை முடித்து விட்டு சொந்த ஊரான ராவல்பிரக்சுத் திரும்புகிறான் நாராயண். காந்தியக் கொள்கையில் தீவிர நம்பிக்கை உடையவன். தற்செயலாக கங்கைக் கரையில் கல்யாணியை சந்திக்கிறான். அவள் மீது காதல் கொண்டு திரும்பம் செய்ய ஆசைப்படுகிறான். இது தெரிந்த மதுமிதா கல்யாணியை சிறை வகைக்கிறாள். அந்த ஆத்திரத்தில் மதுமிதா வளர்த்த 'மித்து' என்ற கிளியை சூய்யா கொண்டு விடுகிறாள்.

தாய் தந்தையரை சமாதானம் செய்து திருமணத்திற்கு சம்மதம் வாங்குகிறான் நாராயன். சகுந்தலாவின்துணிச்சலான மூபிவால் கல்யாணி விடுவிக் கப் படுகிறாள். விடுதியை விட்டு வளையறையும் கல்யாணி நாராயணனுடன் சலுகிறாள். வீட்டை நிரூங்கும் சமயத்தில் அவனுடைய தந்தையின் பெயர் கடைக்கிறாள். பெயரைக் கடைதும் படகை வந்த திசைக்கே திரும்பச் சொல்கிறாள். அதற்கான காரணத்தை நாராயன் கடைக்க, "உன்னுடைய தந்தையிடம் களை" என்று சொல்லிவிட்டு விடுதிக் கேட்கிறாள். மதுமிதா அவளை சரேக் காததால் கங்கையில் சனென்று விழந் துவிடுகிறாள்.

திருநங்கை குலாபி மலம் கல்யாணியின் இடத்தை நிரப்ப சூய்யாவை பயன்படுத்துகிறாள் விடுதித் தலைவி. இது திரியாத சகுந்தலா அவளை பல இடங்களில் தடேுகிறாள். சூய்யா இருக்க மிடம் திரிந்துகொண்டு காப்பாற்ற ஓடுகிறாள் சகுந்தலா. அதற்குள் எல்லாம் மூபிந்து விடுகிறது. மயங்கிய நிலையில் இருக்கும் சூய்யாவை தோளில் படைக்க கொண்டு நடக்கிறாள். வழியில் எல்லோரும் காந்தியைப் பார்க்க ஓடுகிறார்கள். சகுந்தலாவும் அங்கு சனென்று தியானத்தில் அமர்கிறாள். ரயில் புறப்படும் சமயத்தில் சூய்யாவை காந்தியிடம் கொடுக்க ஓடுகிறாள். அதே ரயிலில் நாராயணும் இருக்க அவனிடம் சரேபிக்கிறாள். அதனுடன் சூபம்.

நல்ல கதையைச் சமூள்ள படமாக இருந்தாலும் குறகைளும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. சகுந்தலாவாக நடித்த சீமா பிஸ் வாஸ், சூய்யாவாக நடித்த சரளா, விடுதித் தலைவி மதுமிதா, குந்தி ஆகிய பாத்திரங்களை ஏற்றவர்கள் நிறைவாக செய்கிறார்கள். கல்யாணி மற்றும் நாராயன் கதாப்பாத திரத்தில் வந்த லீ சாரமேற்றும் ஜான் அபரஹாம் நடிப்பு படு மோசம். தவேயில் லாத பாடல்கள் (AR ரகமான) படத்தின் வகைத்தைக் குறகைக் கிறது. அதை சரிகட்டும் விதமாக பின்னணி இசை (மகைக் கேல் தன்னா) அமறைந்துள்ளது.

படத்தின் ஜீ வனே இந்தக் கதாப்பாத திரங்களில் தான் இருக்கிறது. இயக்குனர் கவனம் எடுத்து கயாண்டிருக்கலாம். அதே போல நாராயன் மூதன் மூதலாக காதல் சொல்ல வரும் இடத்தில் ஜீ வனே இல்லலை. விதவையை மணக்க இருப்பதாக தாயிடம் சொல்லும் இடத்திலும் சொதப்பி இருக்கிறார்கள். தாயும் மகனும் மூட்டிக்கொள்ளும் படி எடுத்து திருந்தால் உச்சகாட்சியாக அமறை திருக்கும்.

கோவத்தில் கிளியை சிறுமி கொள்வதாக எடுத்து தற்கு பதில், வானில் பறக்கவிட்டிருக்கலாம். விடுபட்ட கிளி மீண்டும் விடுதிக் கேட்க வந்துவிடுவதாகவோ அல்லது இறகைக் காமல் கங்கைக் கரையில் ஓதுங்கும் படியோ காண்பித்திருந்தால் அழகிய குறியீடாக அமறை திருக்கும். பறவை பறந்து எங்கோ சனென்றிருந்தாலும் விதவையின் சூதந் திரம் தொடங்கியதற்கான ஆரம்பக் குறியீடாக அதன்கை

காட்சிப்படுத்துதி இருக்கலாம்.

சுயாவதைத் தவிர மற்ற அனைவரும் முதியவர்கள் என்பது நெருடலாகவே இருந்தது. இன்னும் ஓரிரு சிறுமிகளாகை கதாப்பாத் திரங்களாகி, அவர்கள் விடுதி வாழ்க்கைக்கு பழக்கப்பட்டது போல காண்பித்திருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக அமறைந்திருக்கும். மொத்தத்தில் இன்னும் கொஞ்சம் ஆழமாக தோண்டி இருந்தால் தண்ணீர் தெளிவாகவும், சுவையாகவும் இருந்திருக்கும். அதற்கான பலனும் கிடதைத் திருக்கும்.

நிலா நிலா ஓடிவா
நில்லாமல் ஓடிவா
மலமீ து ஏறிவா
மல்லிகைப் பி கொண்டுவா

நிலவின் முகம் குழந்தையின் முகமாகத்தான் இருக்க வேண்டுமா என்ன? புரட்சியின் முகமாக இருக்கக் கூடாதா? நிலலாமல் ஓடி, மலமீ து பி எடுப்பவர்கள் மறுமலர்ச்சிக் காக எடுக்கக் கூடாதா? 2001-ஆம் ஆண்டு கணக்கெடுப்பின் படி இந் தியாவில் 35 மில்லியன் விதவகைகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரம் பெரிதாக ஒன்றும் உயர்ந்துவிடவில்லை. அவர்களின் நிலை மாறி சமீகத்தில் உயர்ந்த நிலையை அடைய 'விதவகைகள் தினம்' போதுமான விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துமா என்பதை பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்.

நன்றி: திட்டிவாசல் வலைப்பதிவு http://thittivaasal.blogspot.com/2010/12/blog-post_28.html